

اقدام فوری

انتقام گیری مقامات از مریم اکبری منفرد به خاطر دادخواهی قتل عام ۱۳۶۷

زندانی عقیدتی مریم اکبری منفرد به سه سال زندان بیش تر و تبعید به یک زندان دورافتاده تهدید شده است. مقامات ایران این تهدیدها را به تلافی نامه‌های سرگشاده‌ی او در زمینه حقیقت طلبی و دادخواهی برای اعدام فراقضایی خواهر و برادرش در تابستان ۱۳۶۷ مطرح کرده‌اند. او از سال ۱۳۸۸ در زندان اوین دوران محکومیت ۱۵ ساله‌اش را سپری می‌کند.

در تاریخ ۲۳ اردیبهشت، همسر مریم اکبری منفرد، حسن جعفری، پس از احضار تلفنی برای بازجویی در دفتر وزارت اطلاعات تهران حاضر شد. به او هیچ دلیلی برای احضار داده نشد. حسن جعفری گفته که در وزارت اطلاعات، ماموران اطلاعات به او توهین کرده و تهدید کردند که همسرش با سه سال زندان بیش تر و تبعید به زندانی در سیستان و بلوچستان مواجه خواهد شد. ماموران اطلاعات اظهار دادند که این تهدیدات را به اجرا می‌گذارند مگر این که مریم اکبری منفرد نامه نگاری و اطلاع رسانی در مورد سرنوشت و محل دفن چند هزار زندانی، از جمله خواهر و برادرش که به طور فراقضایی در سال ۱۳۶۷ اعدام شدند را متوقف کند. مریم اکبری منفرد از مهر ۱۳۹۵ که در دادرسی تهران یک شکایت رسمی ثبت کرد، چندین نامه نوشته است و درخواست خود از مقامات برای انجام تحقیقات رسمی در مورد قتل عام ۱۳۶۷، افشای محل گورهای دسته‌جمعی که زندانیان در آن دفن شده‌اند و شناسایی هویت عاملین و آمرین را پیگیری کرده است.

تا به امروز، مقامات هیچ گونه رسیدگی به شکایت او نکرده‌اند. در عوض آن‌ها به تاکتیک‌های مختلف تنبیهی متوسل شده‌اند. آن‌ها از اعزام مریم اکبری منفرد به مرکز درمانی خارج از زندان برای دریافت مراقبت‌های پزشکی مناسب برای رماتیسم مفاصلی و مشکلات تیروئید خودداری کرده‌اند. او در نتیجه از درد شدید در پاهایش رنج می‌برد. آن‌ها همچنین بارها تهدید کرده‌اند که ملاقات او با خانواده‌اش را قطع خواهند کرد. مریم اکبری منفرد در نامه‌ی سرگشاده در آبان ۱۳۹۵ نوشت: «گمان می‌کنید برای کسی مانند من چه چیزی می‌تواند باعث وحشت شود. شماها چه چیزی برایم باقی گذاشته‌اید که مرا از محروم کردنش می‌ترسانید. واقعا شرم نمی‌کنید [یک] مادر را تهدید به قطع ملاقات [با فرزندانش] میکنید؟» مریم اکبری منفرد از دی ۱۳۸۸ زندانی شده و در حال سپری کردن محکومیت ۱۵ سال زندان به جرم محاربه است. محکومیت وی تنها بر اساس تماس‌های تلفنی او با بستگانش که از اعضای سازمان مجاهدین خلق هستند و یک بار سفر به عراق برای ملاقات با آنها صادر شده است.

لطفا نامه‌ای به زبان فارسی، انگلیسی، اسپانیایی، فرانسه یا هر زبان دیگری که میدانید، بنویسید و از مقامات بخواهید:

- مریم اکبری منفرد را فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند زیرا محکومیت او نتیجه‌ی دخالت خودسرانه در حریم خصوصی و روابط خانوادگی وی است.
- دسترسی او به مراقبت‌های پزشکی خارج از زندان را فوراً فراهم کرده و از او در برابر شکنجه و دیگر بدرفتاری‌ها محافظت کنند. خودداری از ارائه خدمات پزشکی می‌تواند مصداق شکنجه باشد.
- آزار و اذیت خانواده‌ی قربانیان اعدام‌های دسته‌جمعی ۱۳۶۷ را متوقف کرده و به حقوق آن‌ها در زمینه دانستن حقیقت، اجرای عدالت و جبران خسارت احترام بگذارند، از جمله با انجام تحقیقات کامل، مستقل و موثر و محاکمه افراد مسئول به طور منصفانه و بدون توسل به مجازات اعدام.

لطفا درخواست‌ها را تا قبل از ۱۳ خرداد ۱۳۹۵ به آدرس‌های زیر ارسال نمایید:

رئیس قوه قضاییه	دادستان عمومی تهران	رونوشت به
آیت‌الله صادق لاریجانی	عباس جعفری دولت‌آبادی	رئیس جمهور؛ حسن روحانی
دفتر روابط عمومی، خیابان ولی عصر، خیابان	دادسرای عمومی و انقلاب تهران	خیابان پاستور، میدان پاستور
پاستور. پلاک ۴، تهران، ایران	نبش میدان ۱۵ خرداد، تهران، ایران	تهران، ایران

اقدام فوری

اطلاعات تکمیلی

مریم اکبری منفرد در تاریخ ۱۰ دی ۱۳۸۸ بازداشت شد. خانواده وی به مدت پنج ماه از سرنوشت و محل نگهداری او خبر نداشتند. او برای ۴۳ روز در سلول انفرادی نگهداری شد و در این دوران تحت بازجویی‌های شدید قرار گرفت بدون آنکه به وکیل دسترسی داشته باشد. او برای اولین بار وکیل تسخیری‌اش را در جلسه محاکمه ملاقات کرد. شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب در اردیبهشت ۱۳۸۹ مریم اکبری منفرد را به اتهام محاربه به ۱۵ سال زندان محکوم کرد. دادگاه این حکم را علیرغم فقدان هرگونه مدرک و سند درباره عضویت مریم اکبری منفرد در تشکیلات مسلح و استفاده از سلاح صادر کرد. تا جایی که عفو بین الملل اطلاع دارد، به مریم اکبری منفرد هیچ حکم کتبی که شواهد و مبانی حقوقی رای صادره علیه او را تشریح کند ابلاغ نشد. به گفته همسر وی قاضی دادگاه در جلسه محاکمه خطاب به او گفته بود که او جور خواهر و برادرهایش را می کشد که با سازمان مجاهدین خلق فعالیت داشته‌اند. شعبه ۳۳ دیوان عالی کشور حکم مریم اکبری منفرد را در شهریور ۱۳۸۹ تایید کرد.

در اواخر سال ۹۴ مریم اکبری منفرد از دیوان عالی کشور درخواست اعاده دادرسی کرد. این درخواست بر اساس ماده ۲۷۹ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۹۲ که اثبات جرم محاربه را مستلزم کشیدن سلاح می داند، ارائه شد. پیش از تصویب قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲، اعضا و حامیان یک سازمان که به دنبال سرنگونی نظام جمهوری اسلامی از طریق فعالیت مسلحانه است، مشمول حکم محاربه می شدند حتی اگر شخصا در فعالیت‌های مسلحانه شرکت نداشتند. دیوان عالی کشور درخواست اعاده دادرسی مریم اکبری منفرد را در فروردین ۱۳۹۵ رد کرد و هرگونه تقاضا برای تخفیف حکم بر اساس قانون جدید مجازات اسلامی را به دادگاه بدوی ارجاع داد. دیوان عالی کشور در این رابطه به بند ب ماده ۱۰ قانون مجازات اسلامی سال ۱۳۹۲ اشاره کرد که اجازه می دهد دادگاه صادر کننده حکم در صورت تخفیف مجازات جرمی به موجب قانون لاحق، مجازات قبلی را تخفیف دهد. پرونده‌ی مریم اکبری منفرد متعاقبا به شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران بازگردانده شد و دادگاه حکم اولیه‌ی را تایید کرد.

خواهر و برادر مریم اکبری منفرد، رقیه و عبدالرضا، در میان چند هزار زندانی سیاسی بودند که ارتباطشان با جهان خارج در مرداد ۱۳۶۷ قطع شد و پس از آن به صورت مخفیانه و بدون محاکمه اعدام شدند. اجساد زندانیان در گورهای دسته جمعی بی‌نام و نشان انداخته شد. اکثر کسانی که اعدام شدند زندانیانی بودند که به دلایل سیاسی زندانی شده و سال های زیادی را به خاطر استفاده مسالمت‌آمیز از حق آزادی بیان و حق آزادی تجمعات در زندان سپری کرده بودند. فعالیت‌های آن‌ها شامل پخش روزنامه و جزوات، شرکت در تظاهرات مسالمت‌آمیز ضد دولتی و وابستگی‌های واقعی یا متصور شده به گروه‌های مخالف سیاسی می‌شد. برخی آن‌ها دوران محکومیت‌شان را تمام کرده بودند اما به دلیل مقاومت در برابر درخواست نوشتن توبه‌نامه آزاد نشده بودند.

در مهر ماه ۱۳۹۵ مریم اکبری منفرد در نامه‌ای سرگشاده که بیرون از زندان ارسال شد نوشت: «سه برادر و یک خواهرم در دهه ۶۰، در زندان اعدام شدند. برادر کوچک‌ترم، عبدالرضا اکبری منفرد، در سال ۵۹ و در حالیکه دانش آموز بود و فقط ۱۷ سال داشت، بازداشت شد. جرمش پخش نشریه مجاهد بود... با وجود این که در دادگاه انقلاب تهران به سه سال حبس محکوم شده بود، تا سال ۶۷ در زندان نگه داشته شد و سرانجام در مرداد همان سال، با جمع کثیری از زندانیان، به شهادت رسید... علیرضا اکبری منفرد، برادر دیگرم، در ۱۷ شهریور سال ۶۰ دستگیر شد و در ۲۸ شهریور همان سال در زندان اعدام شد. تمام فرآیند دستگیری، محاکمه و اجرای حکم او، در ۱۰ روز طی شد. در مراسم شب هفت او، ماموران به خانه ما حمله کردند و تعدادی از مهمانان را دستگیر و به زندان اوین و کمیته مشترک منتقل کردند. در میان دستگیر شدگان، مادر و خواهرم، رقیه اکبری منفرد حضور داشتند. مادرم پس از پنج ماه از زندان آزاد شد. اما خواهرم، که از سوی دادگاه به هشت سال زندان محکوم شده بود، در مرداد سال ۶۷ و در حالیکه در حال گذراندن سالهای پایانی دوران محکومیتش بود، اعدام شد.» در پی ثبت شکایت، دادیار زندان اوین به خانواده مریم اکبری منفرد گفت: «چنین شکایت‌هایی بی فایده هستند. آنها تنها شرایط او در زندان را سخت تر می کنند و مانع از آزادی او و یا دسترسی او به مرخصی از [زندانیان] می شوند.»

نام: مریم اکبری منفرد جنسیت: زن

